

Lớp: 5A7 Trường Tiểu học Nguyễn Đức Cảnh

Hồi tôi đi học đến lớp Bốn, lớp bán trú, bà nội vẫn cứ đi đón tôi. Có hôm buổi trưa, bà cũng rẽ qua trường. Bà xem tôi có bị đói không, có ăn hết suất cơm không, và bà chờ đến lúc trống xếp hàng lên lớp, không nhìn thấy tôi nữa bà mới chịu quay về.

Bà rẽ qua trường cũng vui. Hôm thì bà mang mận, hôm thì mang táo. Tôi và mấy đứa bạn xúm xít chia nhau. Có đưa cất vào túi để giờ ra chơi nhấm nháp cho tỉnh ngủ. Nhưng tôi không muốn bà vào sân trường, lớp tôi trông thấy, chúng nó lại trêu :

- Hoàng sương thật. Bà chiều cậu thế ?

Trống xếp hàng, bà vẫn chưa chịu về. Tôi nhớ nhó :

- Bà ơi, bà về đi, bà về đi.

Và đưa tay vẫy vẫy bà.

Chiều bà đến đón tôi. Trên đường đi, bà hỏi tôi, giọng đượm buồn:

- Này con, con sợ xấu hổ vì các bạn trông thấy bà gầy gò, hốc hác quá à ?

Tôi vôi vàng lắc đầu :

- Không phải thế, nhưng các bạn bảo "Hoàng lớn rồi mà cứ để cho bà phải lo lắng".

Tôi nhận nhó :

- Cháu cứ nói mãi mà bà không chịu nghe cơ. Có hôm cô giáo bảo cháu: "Chắc bà sợ nhà trường cho con ăn đói đấy. Có hôm cô còn thấy bà cầm đầy một túi bông ngô" mặc dù cô vừa nói vừa cười.

Từ hôm đó, buổi trưa, bà tôi không ra nữa. Mấy hôm đầu tôi cũng thấy buồn buồn.

Chiều đón tôi về nhà, bà có bao việc phải làm nhưng bà cứ tắm gội cho tôi, lại còn tắm gội rất kĩ, kì cọ từ cái răng, cái tai. "Trời ạ !" Nhiều lúc tôi kêu lên như thế.

Rồi một hôm, tôi cương quyết nói với bà :

- Bà ơi, hôm nay, bà để cháu tắm lấy bà ạ. Cháu sẽ tắm sạch sẽ như bà tắm cho cháu. Cháu lớn rồi mà bà cứ coi như trẻ con.

Bà tôi cười :

- Lớn rồi ư ? Chưa đầy mười tuổi thì lớn với ai cơ chứ ?

Nhưng rồi dần dần bà cũng để tôi tự tắm lấy khi bà thấy tôi tắm gội rất cẩn thận, sạch sẽ. Một lần đầu ra khỏi buồng tắm, bà cúi xuống ngửi tóc tôi và khen :

- Được rồi, sạch đấy, thơm đấy.

Tôi nhớ mãi có lần bà nói :

- Khi con lớn, là một thanh niên, biết đi xe máy, biết phóng vù vù, thì chắc lúc ấy bà cũng không còn nữa.

Thời gian trôi đi nhanh quá. Tôi đã trưởng thành, đã là một thanh niên, đã có công ăn việc làm, đã có xe máy, đã phóng vù vù qua khắp phố phường, thì tôi vẫn cứ nhớ mãi những kỉ niệm thời ấu thơ. Tôi cứ nhớ mãi về bà, về sự thương yêu của bà, và lòng tôi cứ ngậm ngùi thương nhớ.

(Trần Huy Hoàng)

Chọn đáp án đúng bằng cách kích chuột vào ô trước câu trả lời đúng :

Câu1: Người bà trong câu chuyện đã "chiều" cháu như thế nào ?

- a. Dạy cháu học.
- b. Mua quần áo đẹp cho cháu.
- c. Mua quà mang đến lớp cho cháu và đón cháu vào buổi chiều.

Câu2: Tại sao bạn nhỏ không muốn bà đến thăm mình vào buổi trưa ?

- a. Vì bạn xấu hổ sợ các bạn trông thấy bà gầy gò, hốc hác quá.
- b. Vì bạn ngượng với các bạn là mình đã lớn rồi mà còn để bà phải lo lắng.
- c. Vì cả hai ý kiến trên.

Câu3: Tại sao bạn nhỏ muốn tự mình tắm lấy ?

- a. Vì bạn cho rằng mình lớn rồi.
- b. Vì bạn thương bà vất vả.
- c. Cả hai ý trên.

Câu4: Câu chuyện muốn nói với em điều gì ?

- a. Phải biết giúp bà mọi việc cho bà đỡ vất vả.
- b. Trẻ con không nên làm nũng người lớn.
- c. Phải biết yêu thương, trân trọng những tình cảm của người thân dành cho mình.

Câu 5: Em hãy viết hộ Hoàng những lời yêu thương gửi đến bà.

.....

Câu 7: Tìm quan hệ từ trong câu dưới và cho biết chúng biểu thị mối quan hệ gì?

- Cháu cứ nói mãi mà bà không chịu nghe cơ.

Câu 8: Nối các vế ở cột A với các vế ở cột B để tạo thành câu ghép hoàn chỉnh.

A
Thỏ kiêu căng ngạo mạn
Tôi sẽ được bố mua cho chiếc điện thoại
Nhờ có bạn bè giúp đỡ,
Vì tôi ngại không nhận chiếc kính

B
nếu như tôi đỗ đại học.
cho nên chú ta đã thua rùa.
nên cô đã kể cho tôi nghe một câu chuyện.
bạn Hòa đã có nhiều tiến bộ trong học tập.

Câu 9: Câu nào dưới đây là câu ghép

- A. Con chim trắng muốt, lăn tròn trên cát.
- B. Trong căn phòng rộng rãi, anh ta tha hồ sáng tác nhạc.
- C. Khi ông mặt trời thức dậy, mẹ lên rẫy, em đến trường.
- D. Hoa hồng, hoa huệ, hoa lan hoa nào cũng đẹp và sức nức hương thơm.

Câu 10: Quan hệ từ thích hợp để điền vào chỗ chấm trong câu: “ Tôi học giỏi toán..... chị tôi học giỏi văn” là:

- A. Còn
- B. Vì
- C. nên
- D. Nhưng

Câu 11: Chủ ngữ trong câu: “ Bạn Bình đang chơi điện tử thì mẹ về” là:

- A. Bạn Bình
- B. mẹ
- C. Bạn Bình, mẹ
- D. chơi điện tử

Câu 12: Câu nào dưới đây không phải là câu ghép:

- A. Chiếc lá thoáng trông mảnh, chú nhái bén loay hoay cố giữ thăng bằng rồi chiếc thuyền đồ thả lặn lẽ xuôi dòng.
- B. Hoa lá, quả chín những vật nằm ẩm ướt và con suối chảy thẳm dưới chân đua nhau tỏa mùi thơm.
- C. Nước rút nhanh, hoa cỏ bừng nở, chim gọi bầy làm tổ, ong tìm hoa làm mật.
- D. Dưới ánh trăng, dòng sông sáng rực lên, những con sóng nhỏ vỗ nhẹ vào hai bên bờ cát.

Câu 13: Dùng từ ngữ thích hợp để nối các vế câu thành câu ghép. Viết lại câu ghép

A. Trời mưa to/ đường đến trường bị ngập lụt.

B. Anh ấy không đến / anh ấy gửi quà đến chúc mừng.

C. Các em không thuộc bài/ các em không làm được bài tập.

Câu 14: Các vế trong từng câu ghép dưới đây được nối với nhau bằng cách nào? Đúng ghi Đ, Sai ghi S vào ô trống.

Cô giáo kể chuyện Tấm Cám, chúng em chăm chú lắng nghe.

Dùng từ nối

Đêm đã khuya nhưng mẹ vẫn cặm cuì làm việc.

Dùng từ nối

Mặt trời mọc và sương tan dần.

Nối trực tiếp

Cả nhà lo lắng: anh tôi về muộn

Nối trực tiếp

Câu 15: Nháy chuột vào từ viết sai chính tả và sửa lại cho đúng trong từng dòng sau:

a) chạn bát, trạm xá, trách mắng, chông chờ.

b) nhà đông, rung động, chiếc giường, đề dành.

c) già dặn, rôm rả, giăng co, dành giệt.

d) cơm nắm, khô nê, lo ẩm, trông nom.

e) chia sẻ, sắp hàng, sum sê, xum xuê.

f) bổ sung, xử lí, xơ đồ, san sẻ.